

На схід, на схід, на схід, на схід

Василь Стус

На схід, на схід, на схід, на схід,

на схід, на схід, на схід —

зболіло серце, як болід,

згубився й болю слід.

Тепер провидь у маячні:

десь Україна — там,

уся в антоновім огні

жахтить усеочам.

До неї ти від неї йдеш,

Страсна до неї путь —

та, на котрій і ти падеш,

і друзі теж пануть.